

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiicărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr. pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3-50 franci. **Inserțiuni:** De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Făclii naționale din comitatul Caraș-Severin.

(Continuase din Nr. 3.)

Motto: Așa se lumineze lumina voastră înaintea ómenilor, ca orice român de caracter vădând fațetele voștre, se prefera a se spânțura, decât a vă urma vouă!

Prorocul: Dragobete, cap de primăvară.

Zenoviu Bordan, de present protofis-cal comitatens, a servit statului și șiesi în diferite funcțiuni, în furci însă n'a fost pân'acum.

Odiniórá *Zenoviu Bordan* parada dinpreună cu renumitul *Vincze Gyula* din Sighetul Marmației pe stradele Beușului în costum cu cocardă națională, iar ađi tricolorul român se mustără de conștiință pentru-că a servit unui denunțiant al cauzei române de decor.

Capacitatea lui nesuficientă pentru posturile de jude, avocat și solgabirău, ce în trecut a ocupat, l'a avanzat la postul present de fiscal comitatens.

Tuberculos la inimă, scrofulos la simțămintele lui naționale, dér robust la plumân:, încă nime în comitatul Caraș-Severin nu l'a întrecut în conducerea alégetorilor români la urna

corupțiunii, și nime la umbra steagului roșu-alb-verde și în tactal marșului lui Rakoczy n'a strigat cu mai mare entuziasm de victoria causai naționale române: Élyen Szende Béla, élyen Tisza!

Dăunădi la alegerea de vicecomite în comitatul Caraș-Severin, când era se strige: Élyen Jakobffy, musca de pe căciulă i-a șbufat în gură, și élyenul, luând direcțiunea contrară, a ieșit p'o gaură neobicinuită și mult prea strimptă pentru exprimarea marei bucurii de rezultatul alegerii, în care s'a vădut încelat!

Urzică Scandalografescu.

Eu sum deja prea batrân ca se mai merg la scôlă și prea tinër ca se me mai pot amorea în fetele, pentru cari damele române din Sibiiu și-au propus a întemeia o scôlă. De aceea legea nouă scolară, care de curënd s'a fabricat în Budapesta, pe mine fôrte puțin mēnterează.

Ce nu'mi întră mii în glavă e revoluția naționalităților

nemaghiare din Ungaria contra nóuei legi pentru scólele de mijloc. Ce p ote strica na ionalit atilor nemaghiare legea pentru scólele de mijloc intr'un stat, in care scólele s unt lipsite de mijlóce? Absolut nimica ! P ana-când Szapáry p ort a c arma finan telor Ungariei, na ionalit atile nemaghiare n'au d'a se teme de alta, dec at de tăierea imprejur.

Si altcum nóua lege pentru scólele medii din Ungaria e cea mai liberală din lume. Ori-cine 'si p ote face studiile sale in limba care-i place, numai examenul se'l dea in limba maghiară.

De aceea eu unul nu'nțeleg metingurile Rom nilor din Transilvania contra laudabilelor inten iuni ale statului nostru d'a ne inv eta limba maghiară. Noi din contra trebuie se ne bucurăm, că inv et nd a i ungureste, mâne vom fi in stare a traduce fra ilor Maghiari legea lor scolară in limba rom nesc a.

Acum 30 — 40 de ani pe noi Românii din Austro-Ungari neci Dracul nu ne lăsa se intrăm in scóle si noi p'atunci am fi inv etat si turceste. Din contra a i, când statul ne face scoli, ne pune inv et tori, ne arată atâta bun voin a la regularea instruc iunii publice prin legi, si ne deschide bra ul culturii lui Bolond Miska; a i  ic, când au im de scóla lui Trefort, ne ferim de cultură ca c anii turba i de apă. Si pentru-ce? Au dór noi Românii am ajuns suprema culme a prostiei, s ntem destul de prosti, ca se nu mai avem lipsă de progres?

Putini la număr s nt acei Români, cari au depus maturitatea din prostie, si si acestea  ed, departe de na iune, in parlamentul din Budapesta, p'o bancă, pe care in sc ol a  ed de regulă al i corifei. Acei lumina i reprezentan i ai zoologiei naționale din scóla lui : Oui tacet consentire videtur" singuri au priceput ra iunea salutară a legii pentru scólele de mijloc si de aceea in tot decursul desbaterilor parlamentari, ca se'si

salveze mijlocele de existență, au tăcut ca porcul în cucuruz.
(Onóre excețiunilor.)

Altcum neci nu se recere ca cineva se fie deputat dietal spre a nu pricepe salutara rațiune a nóuei legi scolare pentru naționalitățile nemaghiare din Ungaria. Atâta pricepere posed toți aceia, cari se bucură de cea mai mică apoplexie de creri. De aceea eu nu'nțeleg argumentele ministrului distrucțiunei nóstre publice, Trefort, prin cari s'a încercat a dovedi Sașilor folósele nóuei legi scolare, dicându-le, că decă nu se aruncă în brațele culturai maghiare, ei tot vor fi mâncați de Români. Și iată pentru-ce nu'nțeleg eu argumentele minirtrului Trefort. Pro primo: Sașilor nu le póte fi tot una cine-i mănâncă. Pro secundo: Sașii sub constituționalismul maghiar dela 1865 încóce atâta au slăbit încât, nu se mai pot număra neci între bucatele de post. Români decă chiar voiesc a ținea cele patru posturi, pe cari sânt botezați, află mai mult nutriment sugânduși din unghii, decăt mănâcând un Sas scăpat din ghiarale lui Tisza & Szapáry.

Din contra me'uchiu argumentelor lui Tisza, care aparând nóua lege scolară a susținut, că Români numai sub conducerea Sașilor sânt periculoși. Tisza a nimerit cu argumentul acesta capul în cuiu. Și'ntradevăr sub conducerea Sașilor pericolul pentru Români e mare. Sașii, după cum se știe, țin la curajosul princip: „Luf än de Bäsch, spräng än de Muresch“. De aceea Români sub conducerea Sașilor, sau dispar în tufe, sau s'aruncă-n Murăș și chestiunea naționalităților se resolvă-n Ungaria, ca tóte celelalte, cu'n deficit.

Deficitul e altcum ținta tuturor năzuințelor bărbaților de stat ai Ungariei. Din lungul regim al lui Tisza până ađi n'a rezultat neci pentru stat neci pentru impiegații statului benefiții. Cuintesența regimului lui Tisza e deficitul. În finanțe

deficit, în libertatea popórálor deficit, în consolidarea elementelor statului deficit. Şi fie sigur fratele Tisza, că şi noua lege pentru scólele medii va produce un deficit. Noi în primá linie vom fi Români, după aceea patrióti, Unguri însă, pânăi porcul cu codá, nu. Aşa şi Saşii.

Mie'mi vine a crede, că Germanii şi Maghiarii lucră-n Trans- & Cislaitania, prin caramizarea naţionalităţilor, la deficitul libertáţii, care se exprimá prin termenul: „Absolutism“!

* * *

Fondul de dispoziţiuni din Budapesta iarăşi a pus fabrica de cerculare din strada Măcelarilor în activitate, şi archipandurul comitatens din 1881. a scremut în paţul fărădelegilor sale un nou cerculariú. Cine nu cunóşte cerculariul din 3. Martie publicat în Nr. 26. al Telegrafului Roman? Care român cu simţ naţional necorupt cetind acel cerculariú, când a ajuns la subscrierea lui prin: „Miron Romanul, arhiepiscop şi metropolit“ n'a exclamat un: Pfui?

Neci unul!

Eu în spaţul, care mi'l pune Calicul la dispoziţiune, n'am loc d'a reproduce cerculariul metropolitan. Când aşi avea loc, eu aşi urma pe Cambyses, care a tras pelea unui jude corupt şi, ca se statoréscá un exemplu, a captuşit cu ea scaonul următorului acestuia.

Cercutariul lui Miron Romanul meritá a se tipári pe pelea autorului, ş'a se conserva de exemplu pentru toţi succesorii în scaonul metropoliei din strada Măcelarilor. De aceea me mărginesc a constata simplu, că Miron Romanul, din mila lui Dumnezeu şi întriga Dracului arhiepiscop şi metropolit al Românilor de rasa ortodoxá din Ungaria şi Transilvania e autorul aceluí afurisit cerculariu. El l'a tradus în limba ma-

ghiară și germană, l'a tipărit în tipografia archidieceșană din Sibiu și l'a expedat la țiare.

Și ce conține acel impertinent cerculariū ieșit din crerii primului prelat al biserecei gr. or. din Ungaria și Transilvania? Modest exprimat, acel cerculariū conține cuintesența denunțiațiunei ridicată la a tria potență, ce s'a aruncat vro dată în abrazul celui mai loial popor de sub coróna Sfântului Ștefan! Acel cerculariū e un cuțit înfipt până'n plăsele în inima națiunei române! — Pfui!!!

Când eu ași ști atât de pozitiv, precum știu frații dela Magyar Polgár, Nemzett etc., că Dr. Miron Romanul se află în casa nebunilor, eu cu tótă otodoxia mea, n'ași putea crede, că acel prelat e atât de nebun, ca se pótă emite cătră clerul supus afurisitei sale autorități ierarchice atare cerculariū. Pfui! De trei-ori Pfui!!!

Înțeleg pe Exelenția Sa Dr. Miron Romanul, arhiepiscopul și metropolitul Românilor din Ungaria și Transilvania când archidenunțiază și metropupăzește în cerculariul seu, că adunările alegătorilor români din Cluj, Brașov, Deva și Turda, au fost tumultuoșe, pentru-că, când Exelenția Sa și-a concipat cerculariul, acci numeri din Magyar Polgar, Nemzett etc., din cari s'ar fi putut convinge, că adunările Românilor, în ce privește ordinea, au fost exemplare, nu ăpăruse încă. Apoi Exelenția Sa dedat cu ordinea și liniștea, ce lipsesc în ședințele consistoriului seu, și-n adunările sinodali adese-ori se'nalță la ordinea dietelor poloneze, are natura popei din Beșimbav, care venind dela cărciumă, în trei picioare, cătră casă, pe cine întâlnește pe uliță'l însultă de bețiv.

Înțeleg cerculariul Exelenției Sale când impută adunărilor Românilor, că au luat un avânt, care eschide respectul cătră bazele actuali ale dreptulni public. Exelenția Sa dedat, ca

basele, pe cari însuși zace, la nouă luni se ia cel puțin un avânt al dreptului privat de paternitate, are totă dreptatea a se consterna în adâncul sufletului seu și a trage atențiunea oficiilor protopresbiterale la pericolul, care s'ar putea naște pentru biserică și națiune prin înmulțirea bitóngilor.

Înțeleg pe Exelenția Sa marele anarchiereu și micul patriot, când argumentează în cerculariul seu, că dreptul de reuniuni și adunări al popórálor libere, între cari, dela Tisza încóci numără și Românii, eschid simțul, ce se numește patriotism. Doctorul mironosițelor fără de uleu în candelă, alias Dr. Miron Neromanul, e cel mai mare patriot: El mănâncă din fondul de dispozițiuni și tórnă patriotism. Patriotismul lui samână cu acela al mâțelor, cari, curățind casa de șóreci, dic că se jertfesc pentru patrie.

Jată ce nu'nteleg eu. Nu'nteleg cerculariul lui Dr. Miron Românul când deneagă Románilor din Transilvania unica credință, ce o mai posed: „Credința în dreptatea Împeratului“ !

Și ce? O zdrénță de călugăr bancrot și importat la noi din Ungăria, care în viața lui a jucat mai mult chan-chan decât a făcut mătării, ala se suspicioneze loialitatea Románilor din Transilvania? Ce însuși Kossuth nu s'a încumes a împuta națiunei române, „loialitatea“ asta s'o facă un pretins cap al Románilor? Pfui! De șeptedecișapte de ori Pfui!!!

Eu nu știu ce a primit Dr. Miron Romanul pentru cerculariul seu cu datul 3. Martie din fondul de dispozițiuni, 25. merită însă între frați!

Predica ieromonachului Colivă, ținută în a patra duminică a Sfântului Post, la biserica din Dealul Metropoliei.

Și brște se vor prăsi în pântecile lor
din apă, ce o vor bea!
Nicanor, cap fără, stich că'n palmă.

Vai vouă păcătoșilor, vai și iar vai! Sunteți surzi sau n'auziți cuvintele mele?!

Patru săptămâni au trecut decând mâncați numai fasole, ciapă, masline, icre și alte sărături și ve mai plângeți că capitală nu-i provădută cu destulă apă? Da deunde dracul se

curgă atâta apă-n Capitală, ca se ve stâmpere setea produsă prin mâncarea d'atâtea sărături?!

Voué înzedar ve predică omul. Voi sânteti necoregibili ca metropolitul Miron! Ómeni prăpădiți ca voi numai în strada Măcelarilor am mai veđut!

Voi bine știți, că regularea Dâmboviței abia sa-nceput, pănăcând capitalul preliminar pentru această regulare e aprópe la sfârșit, și voi pécătoșilor ve plângeți, că n'aveți apă?!

Și pentru-ce n'aveți destulă apă? Credeți voi că-n București se bea mai multă apă decât se predică? Deșértă credință. Când s'ar bea tótă apa câtă curge-n București, demult ați fi plesnit!

Voi pécătoșilor nu béți apa, voi o prădați. Liberali, conservatori, sincer liberali, liberaliconservatori, sau cum Han-Tătar ve mai numiți, voi toți ve spălați mánile în nevinovație și nu ve'ntrebați de unde se curgă atâta apă'n București ca se ve spele pe voi? Și nu-i asta pradă de apă fără succes?!

Toți înnotați pană-n gât în apă. Nu-i asta prădare de apă? Apoi chiar când Dâmbovița ar fi deplin regulată, de unde dracul se curgă atâta apă, ca se mai și beți?

Cârciumarii botează vinul și rachiul cu apă: berea-i apă de Dâmbovița; popii botează creștinii cu apă. Nu-i asta pradă?

Poeții noștril naționali scriu piese teatrale pline de apă. Academia noastră a esundat țara cu ortogrefii! O mare parte a ăiarelor noastre produce articlii de fond atacați de bóla apei. Câtă apă nu s'a consumat prin vorbirile camerei și senatului nostru în chestia Dunărei s'a revisiunei de constituție?! Nu-i asta suprema prădare de apă?!

Pompierii noștrii, în casuri de foc, apar de regulă când obiectul atacat de para focului a luat forma cenusei, ș'atunci încep a împușca cu apă. Nu-i asta pradă de apă? Și voi péc-

cătoșilor, în fața atâtor prădări de apă, voi ve plângeți că n'aveți ce bea? Foc și puciosă-n gâtul vostru!

Alta-i cauza plângerilor vóstre. Apă-i destulă-n Capitală! Voi pécătoșilor n'aveți după ce bea apa! Agentii de urmărire-perceptori, sau după-cum dic frații din țara lui Szapáry, executorii de dare, v'a luat apa dela móră! Astai buba!

Apă, slavă Domnului, avem destulă-n București, dracul numai, că multa zăpadă, ce a cădut est an, ne-a tulburat apa din Dâmbovița; conferința dela Londra ne-a tulburat apă din Dunăre și diferitele partide constituționali, de cări ne bucurăm acum în ajunul nouelor alegeri, în tótă țara ne tulbură apa!

Vai voue pécătoșilor, vai și iar vai! Voi ve plângeți că n'aveți apă și nu vedeți că toți în acésta țară trăiesc din tulburarea apei!

Atâta apă că-n est an, n'a fost în România dela potopul lui Noe, și decă-i turbure, păcatele vóstre pórtă vina!

Cu tóte acestea nu vențeleg cum ve spargeți atâta gura pentru-că apa-i turbure de n'o puteți bea? Astai nebunie! Care om onest și cu mintea mai lungă decăt urechile mai bea ađi apă? Depe mine póte fi apa așa de talbure ca cercularele metropolitului Miron și așa de limpede ca vice-cercularele-ínapoimergătoriului Joan dela Arad, prin gâtlanul meu nu întră apă!

Tot respectul apei. E bună la curățirea vaselor ș'a rufelor. E bună de scaldă. Chiar și pentru spélat se póte întrebuinta, însă pentru beut? Pfui!

Vai voue pécatoșilor, vai și iar vai! În București tot la a doua casă sânt trei cărciume și voi ve plângeți că nu puteți bea apa? Da, bereați cățran, voi nu ve puteți ajuta?

Proști mai sânteți gugumanilor în Christos! Beți bere decă nu puteți bea apă, sau beți vin. Și decă vinul sau berea

ve e prea scumpă, béți rachiü. Așa tare n'a decăduț încă nime în acéstă țară a licențiilor spirituöse, ca se nu-și poté cumpëra o cinzacă de bazamac cădu-i apa tulbure!

Vai vouë pecătoșilor! Cuvintele mele sânt mazăre aruncată la părete. Voi n'aveți înțeles pentru învățăturile mele, și decă în decursul păresemilor nu'ți plesni de căzaniile mele, atunci, se plesniți bind apă tulbure de Dâmbovița. Amin.

Hurrra!

Fatalistică de Găvrilă Schoppenbauer.

Haidați frați se cântăm hurrra!	Pentru pildă, frățiöre,
Hurrra, hurrra până-n zori,	De-i scris se fi vicispan,
Să se mire chiar natura	Te întrebă dracul: ore
Că ne facem sərbători!	Faceț'ar glava un ban?
	Se n'ai chiar nici un merit
Sərbători în zile triste	Vicespan te-ai pomenit!
Când și codru-i opărit,	Décă ț'a prorocit dracul
Când poporul nu mai simte	Că vlădică o se fi,
Nici o lipsă — de trăit!	Atunci nu-ți mai sparge capul
	Cu cărți și cu istorii,
Nu te mai boci fêrtate,	Ci răcnesce ca un urs:
Hai jocă și fi vioi,	Mulțam drace că m'ai pus!
Că lăcustele spurcate,	
Chiar de plângi — tot vin la noi!	Êr decă din întêmplare
	Vr'o strigóia te-a vrăjit
E tot una, ori de-i plânge,	Se ajungi cândva om mare
Ori de-i ride neîncetat,	Póte chiar Mitropolit,
Că ce-i scris se și sent-êmples	Atunci chiar de n'ai harem
Nu tea trece — nici odat!	Fórte ușor vii ad rem!

De ești uns cu mătrăgună,
N'ai lipsă nici d'un merit
Că ajungi într'o di bună
Tocma unde ți'ai gândit:
Capetei sigur os de ros
Șe fi chiar un somnuros!

Décă, sărind nesce garduri,
Țiai scrintit cap ori pecior,
În a lunei negre valuri
O se ajungi inspector!
Încă inspector de scóle, . .
Cum se-ți crescă mândrul fole!

De ai frică de potop,
Ori de ai fixe idei,
Se scii c' ajungi protopop
O se capetei oi și miei
Și mascuri cu cóma grósă,
Și multe mândre frumósë!

De sci torăi din gură
Tot pe placul celor mari
Nu-ți mai trebe 'nvețătură;
Chiar se uu fi cărturari
Vei ajunge — cum cred eu —
Se te miri ce nătărău!

De-ți e gróză de scrisóre,
De te temi c' ajungi calic,
O se ajungi frățiore
Fórte lesne canonic;
Și-atuncea dintre nepóte
Nici dracul nu te-a mai scóte!

De-ți sci schimonosi vorba
Ce te 'nveță muma ta
Și laudi-n contin ciorba
Ce-n dar o vei căpăta,
Atunci ajungi literat
În romănescul regat!

Poți se-ți schimbi după plăcere
Mândrul nume care-l ai,
Atunci, frate, nu mai cere
Minte dela proscii cai
Că regimul actual
Ți dă titula de cal!

Of, de-i scris ca nev stuca
Se-ți aibă un dulce glas
Atunci, crede că duduca
Te-a purta merceu de nas,
C' așaai data din vecie,
Așa-i scris și-n pascălie!

Décă, cumva, mama sórte,
Cu tonul iei moderat
Ți-a hotărit blândă mórte,
Pe perine moi, în pat,
Atunci fură după plac
Pe bogat și pe sêrac!

Eră de-i scris în scriptură
Că o se pieri spândurat
Atunci nu-i nici o făptură
Se te scótă din păcat;
Căci se fi anume sânt
Nu ai pace pe pământ!

Ér decumva joci macaű
 Cu mustătoși pintenai
 Care bune gânduri au
 Spre calicii desbrăcați,
 Atunci igaz hazafi
 Ei te vor supranumi.

Ér cumva, din intemplare,
 De cređi că nu-i drept ceva
 Ce cam veđi în lumea mare . .
 Atunci o ve-i căpăta . . .
 Vei suferi nesmintit!
 Că lumea s'a 'mpestrițit!

Ér de ești la Réthy slugă,
 Fi demn chiar de balamuc,
 Nici chiar dracul nu te alungă
 Ba, se fi perfect năuc
 Poți spera inaintare
 Pe a luminei cărare!

Poți joca pe liliacul,
 Ori mandrul cameleon?
 Atunci dă mână cu dracul
 Și te urca-ntrun balon
 Și te n'alță sus, sus, sus
 Și strigă: dracul m'o dus!

De scii combata dreptatea
 Seau cel pucin incurca,
 Advocatura-ți e partea,
 Lumea o vei imbăta
 Cu reclame și procese
 Și cu încurcături dese!

De-ți plac mâncările bune
 Érá lucrul chiar de loc
 Atunci încă-n asta lume
 O se scapi dea grijei foc
 Și-i trăi după cioslov
 Ca cucernic blagoslov.

De-ți plac răbdările fripte
 Și cu fόμεa ești dedat
 Vei deveri om cu minte,
 Un dascăl în ceva sat
 Și 'nglodat în detorii
 Vei lumina mulți copii. —

Érá cu promisiunea
 De te poți indestuli
 Atunci se, sci că nățiunea
 Cu tine se va mândri,
 Și vei deveni nălțat
 La rangul de literat.

De-ți va plesni cândva-n minte
 Că codițe-ar trebui
 La vre-o câteva cuvinte
 Spre a le poté rosti
 Atunci faci cu-a ta figură
 Epocă-n literatoră.

Astfel este scris în stele,
 Și 'nsemnat în păscălii
 Astfel ȃic gurile rele . .
 Deci, până mai sântem vii
 Se strigăm cu toții hurra!
 Se se trémure natura.

† **Gorciacoff.**

Motto: Mulți Muscali voinici
Fug fără opinci.
Réthy Lajos — végrehajtó.

O te szegén Gorcsákoff
Oda vagy már off, of, of!
Si nime nu póte spune
Unde-ai rătăcit anume.

Unii ție cu jurământ
C'ai fi intrat în pământ
Alții mereu protestează
Și faima nu vor s'o credea.

Un ager Observător
Dice c'ai fi-n purgator;
Telegariul ție: off
In eden e Gorciacoff!

Nu ne pasă unde-i fi
Bine c'ai perit d'aci;
Dar e rău c'ai mers singur,
N'ai dus barem un Ungur.

Zum Beispiel konntest du dort
Duce pe domnul Trefort
Ori pe Tisza Kálímán
Ori pe-a Devei vicispán.

Dar vai, tu cap ușurel
Dusuteai, dus, singurel
Și nu ni-ai spus of, of, of
Unde te duci Gorciacoff!

De-ai vrut se probești cel arc
Potuși lua pe Bismarc
Ca se ai tovarăș ban
In secretul cel de drum!

Stăpânul teu înțelept
Știi că mărse-n ceriuri drept,
Dar tu-dracul scie cum,
Rătăcești mereu in drum!

De-i vedé, iubitul mieu,
In drum pe stăpânul teu,
Spun-ei că-l poftese la cină
La vutky și la slănină.

Eră tu, de poți acum,
Vino s-ți dau pentru drum
Anais, vutky și zwibac
Se nu vandrălesti sêrac.

Băsărabia-ți tremite
Pângă multe mulțămite
Un passaport of, of, of,
Se nu reintorci Gorciacoff!

Fie ți țerina usóra
Care-i duce-o sub suóră
Êr numele neuitat,
C'asa cred c'ai fost bărbat!

Dr. Detunatoff.

Cocóna Gurădulce.

Cât că tu n'ai fost la banchetul inspectorului din Andrian!

Nu știu care filosof, știu însă sigur că nu l-a chemat Crișan, care a dis că inima și mintea femeilor constau din o bucată. Cât! De aceea femeile, când încep a nebuni, nebunesc cu trup și cu suflet. Cât! Când femeia calcân'tro direcțiune greșită, atunci e ca și ciorapul, care se desnódă la vîrf: Neci un nod nu mai ține. Cât!

Tóte estea le știu din propria mea esperință, și decă o cocónă are experință acea-i sigur cocónă Gurădulce. Mițuluc! Ceea-ce mi-a spus însă cocóna Sfecla, că s'a întemplat în săptămána brânzei în seminariul din strada Măcelarilor, numit

Andreianul, aceea trece preste tóte experințele unei guri dulci. Căț! Ieri mi-a spus cocóna Sfecla, ca'n institutul marelui Andreiü, unde se forostroiesc singhilierii gr. or. după rinduiala lui Melchizedec, s'a aranjat în sēptămâna brânzei un banchet bogoslov împreunat cu joc ortodox. Căț!

Înțeleg admisibilitatea unui banchet înt'run institut pedagogico-teologic, dēr nu'nțeleg cum fondul seminarial în una și aceeași séră, la masa banchetanților s'a prezentat în forma de purcel „ropogoș“ fript, pănăcând la masa internaților s'a prezentat în forma eretică a unui „Cerfeladi“. Căț!

Știu că'n biserica nóstră femeia jocă un fusēmuat rol, dēr nu'nțeleg cum vin o mulțime de dame a juca tótă náptea în Andreanul marelui Andreiü? Căț!

Ce e drept secolul, în care trăim, e secolul progresului și de aceea un institut pedagogico-teologic lesne se póte alia cu'n institut de „Cafe-Șatant.“ Căț! Noul inspector al Andreianului, care a înghițit pe Șincai, Petru Maior, Klein etceteraeretici într'o lingură de apa dogmatică, ș'a doua ți s'a pomenit că-i curge pe cel mai natural canal diploma de doctor în filosofie, are tótă dreptatea d'a aranja jurfixuri nocturne împreunate cu joc în Andreianul marelui Andreiü. Căț!

Una nu'nțeleg eu: Cum damele, cari au participat la banchetul inspectorului din Andreian ș'au păstrat emancipaciunea, pănăcând tótă lumea știe, că în momentul, în care o damă începe ă iubi 'și perde emancipațiunea?!

Asta-i părerea mea. Din contra cocóna Sfecla susține, că'n strada Măcelarilor biserica și bărbații se guvernează de femei. Căț!

Telegrame particulare ale Calicului.

Flora - Garten , Vîrful Ghețariului, 6.

Martie. Comitetul expozițiunii naționale din 1881 nu'și pôte da încă socoteala. Causa e, că fusta cocónei Sfecla, părăsînd palatul expozițiunii fără credință, nu s'a mai aflat. Afară de asta membrii comitetului, Brote și Cosma, nu s'au unit încă în principiile matematice. Unul dice, că la darea socotelor expozițiunii, se se adopteze principiile matematice ale lui Adam Riese cel bătrîn, pănăcînd celalalt sustine, că Adam Riese cel tînăr are principii matematice mai moderne.

Altcum socotéla despre afacerile expozițiunii naționale din 1881 a devenit cu totul superfluă, devreme-ce după calculul uniu astronom american, în decursul acestui an, eo ipso, piere lumea. Astronomul american a calculat, că'n ziua muceniței Marina pământul caramboleza de prostia cerculătóre a metropolitului Miron, și se preface-n hârbe.

Abrud, 7. Martie. P'aici se afirmă că consistoriul din strada Măcelarilor a dat lui Gal protopopiatul Cîmpenilor încă pe 6. ani în arêndă.

Strada Măcelarilor în ziua celor 40 de Sfinți Mucenici. Ađi nópte ochii dela fareștile reședinței metropolitane, consternați în adâncul sufletului lor, că'n cătrău se uită nu vêd patriotism, sau denegat b a s e l o r actuale ale dreptului public, care-i lega de crucea fereștilor, tótă conexiunea loială, și, de disperațiune că se'mping p'un teren lunecos au sărit în tumultuosul abis al intereselor naționali-bisercești, apêrate de Dr. Miron Romanul.

Al Trilea Ceriu 12. Martie, anul facerei

7391. Sfinții 40 de Muconici, cari au spart fereștile reședinței metropolitane din strada Măcelarilor, ca se ducă pe metropolitul Miron cu forsa la biserică, trași pentru fapta lor în cercetare disciplinară, s'au dejudecat la pedépsa d'a ajuna 6. zile-n săptămâna, iar a 7. și a înghiți gol, și-n 400 de ani a se ruga lui Dumnezeu pentru iertarea păcatelor metropolitului Miron. —

Gropă. Mănăstirea „Lelea Vuța“ în 19

Martie. Metropolitul Miron a mărturisit în spovedanie, că însuși și-a spart fereștile, ca se devină martir.

Brașov, 21. Martie. Pentru-ca Exelenția Sa metropolitul Miron Romanul se póta realiza asecurările sale, de cari afirmă în cerculariul seu din 3 Martie, că le-a dat clerului și poporului în nostru rubey cuyentul și în e cris, Trocarii dáici îi pun tóte strangurile lor la dispozițiune.

Cluj, 23. Martie. În urma cerculariului metropolitan din 3. Martie, întreg clerul gr. or. din acest comitat a decis cu unanimitate d'a urma exemplul Exelentiei Sale metropolitului Miron, ș'a nu mai merge la biserică, dér pretinde ca se i-se plătéscă stola din fondul sidoxial sau de dispositiuni, oblegându-se în acest cas, d'a mâuca prescurile și nesfințite.

Făgărat, 23. Martie. Din momentul, în care cerculariul metropolitului Miron Romanul a sosit aici, cepele din întreg comitatul, cu tóte-că termometrul aréta 10 graduri sub zero, protestând contra naturei, au făcut lugeri. Când în comitatul nostru ar prospera slánina precum ni se pustiește ceapa, toți flamândii d'aici ar dechiara fondurile de dispositiuni

de superflue. Norocul nostru, că sîntem dedați, ca calul țiganului, la răbdare, și de aceea putem aștepta până-cînd Dr. Miron Romanul, cu energia și prudența sa, ne va apăra autonomia, bisericească și interesele culturale.

Turda, 24. Martie. Vestitul „Tordai Malacz“ cetind cerculariul metropolitului Miron s'a pomenit din somn și, rîmînd printre șirele cerculariului, a dat de ghindea fondului de dispozițiuni.

Brosteni, 24. Martie. Popa dela noi cetind cerculariul metropolitului Miron, cînd a ajuns la pasajul: Întru'n cas special s'a ales localul cel mai sfînt, adecă biserica; profanîndu-se astfel prin discursuri politicej sanctuarului care pînă acum a conservat vîrțile creștinești ale poporului român“, s'a pomenit că o cloacă, ce se afla pe ouă sub pat, îi sare-n obraz, îl prinde cu ghiarăle de nas, și bătîndul cu ambele aripi preste urechi, cu ciocul îi scote din cap tîtă credința în coregibilitatea metropolitului Miron.

Vidra de sus, 25. Martie. Ciubărarii d'aici, trăgînduși sama cu răspunderea ce o datoresc conștiinței lor, s'au decis a lega în viitor ciuberele cu cerculare d'ale metropolitului Miron.

Deva în 25. Martie. Cînd au străbătut razele luminei cerculariului metropolitului Miron pela noi, interesele nîstre naționali-bisericești, impinse deja p'un teren lunecos, se aflau în ghiarale lui Lucifer. Și norocul

că cerculariul metropolitului Miron din 3. Martie, expedit cu Bummelzugul energiei Exelentiei Sale, nu s'au publicat cel puțin cu două zile înainte de adunarea alegătorilor comitatensi, pentru-că din stima și autoritatea, de cari cercularile metropolitului Miron se bucură în părțile noastre, preoții gr. or. din comitat s'ar fi prezentat cu preotese cu tot la adunare.

Noi știm că metropolitul Miron e un liberal atât de blând, încât mănâncă ori-cărui ministru din mână. Și decă noi ați pentru visurile noastre de libertatea, care se dice că domnește în Ungaria, ne aflăm în cel mai intim raport cu fiscalul, totuși avem firma speranță, că mâne va striga Tisza cu Napoleon I: „Nu coalițiunea m'a trântit, ci păcatele mele contra ideilor liberale!“

Abud în 26. Martie. Preoțiunea greco-resărite-nă din Munții apuseni, cu scop de a salva basele pe cari se razimă în present vieța noastră bisericăscă și dezvoltarea ei în viitoriū, cetind cerculariul metropolitului Miron Pandurul post festa, s'a decis a face un „Zubuss“ ș'a declara, că prudența și energia, cu care Dr. Miron Archipandurul apără autonomia bisericăscă și interesele culturali-române sémână cu prudența și energia măgariului, care înnotând până'n burtă în bozi, cu tôte că'l înțapa, el mănâncă și bea uitând tôte înțăpăturile.

Blaj, 27. Martie. Dela publicarea cerculariului metropolitului Miron încóce pe tot Câmpul Libertății nu s'a mai arătat alt sobol. Se dă cu părerea că însuși sobalii s'a rușinat de mușunioele, pe cari cerculariul metropolitului Miron le-a aruncat pe întreg câmpul libértății de care națiunea română se bucură ați în Ungaria.

După cum se știe, în Blaj nu sînt Măierite, și de aceea cercularele metropolitului Miron ău aici tot aceea valóre, de care se bucură fasolea în ziua de Paști. Acestei împrejurări se ascrie faptul, că toți preoții gr. or. din acest comitat, cu tóte c'a cunoscut cerculariul metropolitului Miron, au apărut cu toții la adunarea alegătorilor români din Blaj.

Știu că cunósțeți resoluțiunea adunării alegătorilor români dela Blaj și de aceea o retac. Una nu ve pot retăcea: Măgarii dela semiuariul nostru, cari s'an fost decis a trece la religiunea gr. or., decând au cetit cerculariul metropolitului Miron, mai bucuros se supun la tăierea împrejur decât păstoriei lui Miron.

Sas-Regen, 28. Martie. Adunarea alegătorilor români regretă, ca și Telegraful Roman dela gură, spargerea ferestilor metropolitane din strada Măcelarilor. Spargerea ferestilor nu era de lipsă, ca tótă lumea se véză cum buricul călugărițelor din reședință se apropie de nas.

Arad, 31. Martie. Decând episcopul nostru s'a cređut destul de puternic d'a servi și lui Dumneđu și și Dracului, a îmbrăncit cu totul în opiniunea publică. Lacrămile, ce cerculăriul seu a stors din ochii libertății electorale, au produs în reverénda sa atari pete, de cari nu va scăpa până-ce nu-și aruncă reverénda-n foc.

Caransebeș, 31. Martie. Drăguța, când ar fi farisėu precum nu-i vameș, s'ar putea roga lui Dumneđu strigănd în gura mare: Dumneđeule 'ți mulțămesc, că nu sum ca ceialalți ómeni încercularizați.

În menajerie.

Nevêsta: Ce ȃci Nicolae, cãnd m'ar apuca lupul
esta de nas ași avea destul!

Bãrbatul: Da încã lupul!

Remediu.

Óspole: Marcher, carnea asta nu-i de mâncat, așa e de tare, de se pare c'ăți belit un carpen!

Marcherul: Pardon, la moment o se ve aduc alt cuțit.

Referințe recomandătore.

— N'aveți lipsă d'un păditor de curte?

— Ba da! Chiar acum, când hoții și tâlharii s'au înmulțit, am neaperată lipsă d'un păditor. Dér fivei Dta în stare d'ami pădi casa de hoți și de tâlhari?

— Vorbă se fie! Dór 10. ani am fost între iei!